

N°. 53. JEUDI, le 20 Septembre 1810.

DONDERDAG, den 20 van Herfstmaand 1810. N°. 53.

INTERIEUR.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

AMSTERDAM, le 19 Septembre.

AMSTERDAM, den 19 van Herfstmaand.

NOUS prince, archi-trésorier de l'empire, duc de Plaisance, lieutenant-général de S. M. l'EMPEREUR ET ROI.

WIJ prins aarts-thesaurier van het rijk, hertog van Plaisance, algemeen-stedshouder van Z. M. den KEIZER EN KONING.

Attendu les décrets de S. M. relatifs au paiement du droit de 50 pour cent sur les denrées coloniales.

Gezien hebbende de decreten van Z. M., betreffende de betaling van het regt van 40 en 50 ten honderd op de koloniale goederen.

Attendu la nécessité d'opérer pour chacun des débiteurs les droits la liquidation de ce qu'ils doivent, de compter les valeurs en numéraire qu'ils présentent, de discuter les obligations qu'ils offrent et les cautions qu'ils donnent.

In aanmerking nemende de noodzakelijkheid, voor elk, die deze regten verschuldigd is, om zijn verschuldigde aan te zuiveren; de waarde in gereed geld, dat zij aanbieden, te tellen; de obligatiën, welke zij afgeven, en de borgten, die zij stellen, na te zien.

Attendu encore la nécessité de faire ces mêmes opérations dans plusieurs places à la fois, dans des places où la distance des lieux n'a permis de faire arriver que plus tard les décrets et de faire commencer les opérations qui y ont également languï par l'insuffisance des moyens;

Gelet op de korthed der voorgeschreven tijdsgewichten, de ongenoegzaamheid der plaatsen, waarmede daartoe werkzaam is, en bovenal der lieden, die daartoe in het werk gesteld kunnen worden,

Avons arrêté et arrêtons ce qui suit:

Al verder in aanmerking nemende de noodzakelijkheid, dat deze zelfde werkzaamheden in verscheiden steden te gelijker tijd geschieden, op plaatsen, waar de afstand niet toegelaten heeft, de decreten, dan later te doen toekomen, en de werkzaamheden te doen aanvang nemen, welke aldaar ook, door de ongenoegzaamheid der middelen, niet dan zeer langzaam hebben voortgang gehad;

Art. 1. Il sera ouvert à la banque d'Amsterdam un dépôt où seront reçues les valeurs en numéraire que les débiteurs du droit de 40 ou de 50 pour cent viendront y apporter.

Hebben Wij besloten en besluiten hetgeen volgt:

2. Les directeurs de la banque feront délivrer à chaque propriétaire de ces valeurs un bordereau de la somme qu'il aura déposée.

Art. 1. Er zal in de bank van Amsterdam een depot worden aangelegd, alwaar de waarde in kostanten zal worden ontvangen, welke de schuldenaren van het regt van 40 of 50 ten honderd aldaar zullen brengen.

3. Ce bordereau sera rapporté et inscrit au bureau des douanes; il en sera donné reconnaissance au porteur; mais ce bordereau et ce dépôt ne serviront qu'à constater que le débiteur a fait tout ce qu'il était en son pouvoir pour s'acquitter.

2. De directeuren van de bank zullen aan iederen eigenaar van deze waarde een nota doen afgeven van de som, welke hij zal hebben betaald.

Quant à la quotité du paiement dû, la liquidation en est réservée aux douanes.

3. Deze nota zal gebragt en aangeteekend worden aan het bureau der douanen; zullende daarvan aan den afgever bewijs worden ter hand gesteld; doch deze notitie en deze overlegging zullen slechts dien ten om te bewijzen, dat de schuldenaar al wat in zijn vermogen is gedaan heeft, om te voldoen.

Il sera réglé pour la banque d'Amsterdam un droit de dépôt, qui sera fixé par nous, sur la proposition des directeurs.

Beïreffende het behoop van de verschuldigde betaling, daarentrent blijft de berekening aan de douanen overgelaten.

4. Trois notaires publics, s'il est nécessaire, et même un grand nombre s'il le faut, désignés par le bourguemaitre d'Amsterdam et agréés par le directeur des douanes, seront établis dans un local voisin de la douane, et y recevront pareillement les obligations cautionnées que les débiteurs des droits leur déposeront, leur en donneront une reconnaissance qui sera rapportée et inscrite au bureau de la douane; néanmoins à la charge de discussion du cautionnement par le directeur de la douane.

4. Er zal voor de bank van Amsterdam een regt van bewaring worden geregeld, hetwelk door ons, op voorstel van de directeuren, zal worden vastgesteld.

5. Cependant les employés des douanes feront toutes les opérations qui leur sont imposées avec toute l'activité dont ils sont capables, et le directeur en répond.

5. Drie openbare notarissen, des noodig geoordeeld worfende, of zelfs een grooter aantal, aangewezen door den burgemeester van Amsterdam, en door den directeur der douanen goedgekeurd, zullen in een lokaal, in de nabijheid van het kantoor der douanen, zitting nemen, en aldaar opgetijde wijze de obligatiën onder borgtocht ontvangen, welke de schuldenaar der regten had zullen ter hand stellen; en zullen aan dezelve daarvan bewijs afgeven, waarvan aan het bureau der douanen zal aangifte en opteekening geschieden; blijvende des niettemin de beoordeeling van den borgtocht aan den directeur der douane aanbevolen.

6. Des mesures analogues seront prises suivant l'exigence des cas et sous leur responsabilité, par les landdrosts d'Amstelland, de Maasland, d'Utrecht, de la Gueldre, de l'Overysel, de la Frise, de Groningue, de Drenthe et de l'Opst-Frise, dans toutes les places où elles seront nécessitées par la même affluence de débiteurs, la même urgence des délais et la même insuffisance des moyens.

6. De geëmployeerden der douanen zullen nogtans alle de werkzaamheden verrigten, die hun opgelegd zijn, en zulks met allen mogelijken ijver; waarentrent de directeur verantwoordelijk is.

7. Les employés des douanes ne pourront faire aucune visite domiciliaire qu'accompagnés d'un officier public, et aucune pendant la nuit et à une heure tardive.

7. Soortgelijke maatregelen zullen worden genomen, naar vereisch der omstandigheden, en onder derzelyer verantwoordelijkheid, door de landdrosten van Amstelland, Maasland, Utrecht, Gelderland, Overijssel, Vriesland, Groningen, Drenthe en Opst-Vriesland, op al zoodanige plaatsen, waar dezelve, door denzelfden toevloed van schuldenaren, denzelfden drang van de tijdsgewichten, en dezelfde ongenoegzaamheid der middelen, mogten noodig bevonden worden.

8. Fait à notre palais à Amsterdam le dix-neuf septembre mil-huit-cent-dix.

8. De geëmployeerden der douanen zullen geene huiszoekingen mogen doen, dan verzeid van een openbaar ambtenaar, en geene hoegenaamd des nachts of op een onbetamelijk uur; Gedaan in ons paleis te Amsterdam, den 19den van herfstmaand achttien-honderd-entien.

Le prince archi-trésorier de l'empire, lieutenant-général de S. M. l'EMPEREUR ET ROI.

De prins aarts-thesaurier des rijks, algemeen-stedshouder van Z. M. den KEIZER EN KONING.

LE DUC DE PLAISANCE.

DE HERTOG VAN PLAISANCE.

PARIS, le 16 Septembre.

PARIS, den 16 van Herfstmaand.

Le numéro d'aujourd'hui contient la traduction du second hattichérif, ou proclamation autographe du Grand-Seigneur, datée de Pera, du 10 juillet. (Nous donnerons cette pièce dans un numéro prochain.)

De monitor van heden behelst de vertaling van het tweede hattichérif, of eigenhandige proclamatie van den Groeten-Heer, gedagtekend van Pera, den 10ten van hooimaand. (Wij zullen dit stuk in een volgend nummer mededeelen.)

(Moniteur.)

(Moniteur.)

Suite et fin de l'analyse de la conduite des Anglais en Espagne et en Portugal. (Voyez le commencement dans le Courrier d'avant-hier, n°. 51.)

Vervolg en slot van de openlegging van het gedrag der Engelschen in Spanje en in Portugal. (Zie het begin in den Courrier van eergister, n°. 51.)

IIIe ÉPOQUE.

DERDE TIJDVAK.

A cette troisième époque de la guerre d'Espagne, le continent étant pacifié par la paix de Vienne, tous les hommes sensés et amis de l'humanité s'attendaient que puisque l'Angleterre n'avait pas su profiter de la guerre de la cinquième coalition, en évitant assez mal connu la position des affaires pour sauver 30,000 hommes périr dans les marais de Wal-

Bij dit derde tijdvak van den oorlog in Spanje, het vaste land bevredigd zijnde door het verdrag van Weenen, verwachtte alle verstandige lieden en menschevrienden, dat, daar Engeland geen voordeel had weten te trekken uit den oorlog van de vijfde coalitie, en met den toestand der zaken slecht genoeg bekend was, om 30,000 man te zenden, ten einde in de maraschen van

cheren, au lieu de les employer à chasser les Français d'Espagne, elle sentirait que son intérêt bien entendu était de se retirer de ce théâtre, et de ne pas se rendre plus long-tems coupable du sang qu'elle y faisait verser et des horreurs qu'elle y commettait, et qu'elle s'attacherait à conserver, par quelque négociation, l'intégrité de l'Espagne; ce qui était d'un assez grand avantage pour elle. Malheureusement, lord Wellesley arriva sur ces entrefaites au ministère. Cet homme ignorant les affaires de l'Europe, ne les jugeant que par les principes de la politique qu'il avait mise en pratique dans l'Inde et envers des nababs, fit prendre au Roi d'Angleterre l'engagement de soutenir et de reconnaître les insurgés, de faire ce que le général Moore n'avait pu faire dans le tems de la force et de la puissance de l'insurrection, et ce que lord Wellington n'avait pu opérer dans le tems que les armées françaises étaient à Vienne et en Hongrie. On crut du moins que l'Angleterre ferait de grands efforts, aurait une armée considérable en Portugal, et qu'appuyée aux places de Ciudad-Rodrigo et d'Almeida, elle profiterait des embarras que donnaient aux Français ces deux sièges, pour leur livrer bataille: il en fut autrement. L'armée anglaise ne fut que faiblement renforcée, et, au lieu de faits, on se contenta de jactances et de bravades. Ciudad-Rodrigo fut investie; la Romana et les colonels espagnols accoururent du fond de l'Estramadure, les larmes aux yeux, se jetèrent aux pieds de lord Wellington, et le conjurèrent de secourir la brave garnison de Ciudad-Rodrigo, où 8000 hommes d'élite étaient renfermés.

Lord Wellington, qui avait tout promis lorsqu'il avait été question de faire enfermer les 8000 hommes dans la place, se rétracta lorsqu'il fallut en venir au fait; et, poussé à bout, il montra en plein conseil une lettre du Roi d'Angleterre, qui lui défendait de rien hasarder. La place de Ciudad-Rodrigo fut prise; 8000 Espagnols d'élite y furent faits prisonniers. A cette nouvelle, les Anglais assurèrent qu'il n'en serait pas de même d'Almeida, et persuadèrent les Portugais de s'enfermer dans cette place. « Mais à quoi sert, disaient les Portugais, que nous nous enfermions dans Almeida, puisque les Français ont un équipage de siège? Si vous ne voulez pas livrer bataille, faites sauter la place. Si vous voulez la secourir, pourquoi n'en avez-vous pas donné l'exemple à Ciudad-Rodrigo? » Le cas est différent, disait lord Wellington: j'avais des ordres contraires pour l'Espagne, je n'en ai pas pour le Portugal. D'ailleurs, je ne pouvais pas m'engager dans les plaines de Ciudad-Rodrigo contre une cavalerie quintuple et meilleure manoeuvre que la mienne; mais Almeida est un pays coupé de rochers. Quant la place sera assiégée, et que les Français seront fatigués du siège, je la dégagerai. La garnison se laissa renfermer dans la place. Le général Crawford, par la plus sottise des manoeuvres, fit écraser les régimens de sa division. La tranchée fut ouverte devant Almeida; les Anglais, de leur camp, en voyaient le feu. Les Portugais vinrent trouver lord Wellington, et le sommèrent de tenir sa promesse et de dégager leurs compatriotes. « Je ne puis rien, répondit-il; mes ordres sont contraires. » Peu de jours après, Almeida fut pris. On raconte qu'un général portugais dit à cette occasion au général Wellington: « Si vous ne pouviez pas nous défendre; pourquoi nous exciter à la résistance, et couvrir de ruines et de sang notre malheureuse patrie? Si vous êtes en force, livrez bataille; si vous êtes trop faible, et que vous ne puissiez pas faire venir de plus grandes forces, retirez-vous, et laissez-nous nous arranger avec les vainqueurs. »

Pour toute réponse, lord Wellington fait sonner la retraite; par une barbarie inconnue chez les nations civilisées, il ordonne que les moulins, les fermes, les maisons soient détruits, que les champs soient brûlés, et qu'un vaste désert sépare l'armée anglaise de l'armée française de plusieurs marches. Cette conduite est atroce et sans exemple dans les annales modernes. Les Turcs et les Tartares seuls agissent ainsi.

Si les puissances européennes adoptaient ces principes, tout serait dévasté sur le continent: les provinces de la Prusse, de l'Autriche, seraient des déserts: tout y aurait été livré aux flammes et à la dévastation. Les Français, les Prussiens, les Autrichiens, les Russes, n'ont jamais usé de ces moyens atroces dans des pays ennemis. Comment excuser un général qui, dans un pays ami dont il se déclare le protecteur, qui doit lui être sacré comme les sien propre, ne pouvant le conserver, le brûle, le ravage, le détruit? C'est bien là la conduite d'une nation pour qui rien n'est sacré, et dont la férocité se fait sentir dans tous les lieux où elle exerce son pouvoir. C'est ainsi que dans l'Inde les Anglais ont fait périr des milliers d'indiens, ont dépouillé par la perfidie les princes indiens, les ont fait mourir par le poison, se sont emparés des propriétés privées, etc. Voilà ce qui constitue la différence qui existe entre la France et l'Angleterre: partout où la France est prépondérante, les sentimens nobles et généreux l'emportent. Dans les provinces dont les Français sont maîtres, les fortunes, les possessions, particulières, les magasins de marchandises restent à leurs propriétaires. Ils ne font la guerre qu'aux domaines du souverain. Les boutiques, les foires, les marchés sont ouverts comme en pleine paix. Si l'Angleterre avait sur le continent l'influence qu'y a la France, elle confisquerait les marchandises et les propriétés des particuliers; elle revivrait l'esclavage, traînerait après soi les familles, et les enchaînerait sur ses pontons.

Walchelen om te komen, in plaats van dezelve te gebruiken; om de Franschen uit Spanje te verdrijven, hetzelfde zoude gevoelen, dat dezelfs waar belang was, zich van dit tooneel te verwijderen, en zich niet langer schuldig te maken aan het bloed, dat het er deed vergieten en aan de ijsselijkheden, die het aldaar bedreef, en dat hetzelfde trachten zou door eenige onderhandeling de onschendbaarheid van Spanje te behouden: hetgeen een voordeel, groot genoeg voor hetzelfde, geweest zou zijn. Ongelukkig kwam lord Wellesley hierop aan het ministerie. Deze man, de zaken van Europa onkundig, dezelve slechts beoordeelende volgens de grondbeginselen van de staatkunde, welke hij in-Indië ten opzichte der nababs uitgeoefend had, deed den Koning van Engeland zich verbinden, tot het ondersteunen en erkennen der onstandelingen; tot het doen van hetgeen de generaal Moore niet heeft kunnen verrigten, tijdens dat de opstand het sterkst en het mechtigst was, en hetgeen lord Wellington niet had kunnen bewerkstelligen, ten tijde dat de fransche legers te Weenen en in Hongarije waren. Men geloofde ten minsten, dat Engeland groote pogingen zou doen, een aanmerkelijk leger in Portugal zou hebben, en dat, steunende aan de vestingen Ciudad-Rodrigo en Almeida, hetzelfde gebruik zou hebben gemaakt van de beslomming, welke de belegering dezer beide vestingen den Franschen zou veroorzaken, om hun slag te leveren: doch het ging anders. Het engelsch leger bekwam slechts weinig versterking, en, in plaats van te handelen, vergenoegde men zich met pogchen en snorkerijen. Ciudad-Rodrigo werd berend; la Romana en de spaansche oversten kwamen, met tranen in de oogen, uit het diepst van Estramadura aan; zij vielen lord Wellington te voet, en smeekten hem, de dappere bezetting van Ciudad-Rodrigo, in welke stad 8000 uitgelezen mannen lagen, te hulp te komen.

Lord Wellington, die, toen het zake was, de 8000 man in de vesting op te sluiten, alles beloofd had, trok, nu het er op aan zou komen, zijn woord in, en deswegens tot het uiterste gebrogt, toonde hij, in den volten raad, een brief van den Koning van Engeland, waar in hem verboden werd, iets te wagen. De vesting Ciudad-Rodrigo werd ingenomen en de 8000 man uitgelezen Spanjaarden werden er krijgsgevangen gemaakt. Op die tijding verzekerden de Engelschen, dat het met Almeida zoo niet zou gaan, en overreedden de Portugezen, zich in die vesting op te sluiten. Maar waar toe zal het dienen, zeiden de Portugezen, dat wij ons in Almeida opsluiten, daar de Franschen belegerings-tuig bij zich hebben? Indien gij geen slag wilt leveren, doet dan de vesting in de lucht springen, en indien gij dezelve wilt te hulp komen, waarom gaaf gij het voorbeeld daar van niet te Ciudad-Rodrigo? Het geval verschild, zeide lord Wellington, ik had tegenovergestelde bevelen wegens Spanje, en omtrent Portugal heb ik er geene. Ik kon mij daareboven niet in de vlakten van Ciudad-Rodrigo tegen eene vijfmaal zoo sterke ruitery en oneindig beter dan de mijne wagen; maar Almeida ligt in een met rotsen doorsneden land. Wanneer de plaats belegerd zal worden en de Franschen door de belegering afgemat zullen zijn, zal ik dezelve bevrijden. De bezetting deed zich in de vesting opsluiten. De generaal Crawford, de dwaasste manoeuvres makende, liet de regimenten zijner afdeeling vernielen. De loopgraven werden voor Almeida geopend; de Engelschen konden uit hun kamp het vuur daar van zien. De Portugezen kwamen lord Wellington opzoeken, en eischten van hem, zijne beloften gestand te doen en hunne landgenooten te bevrijden. Ik kan niets doen, antwoordde hij; mijne bevelen zijn daar tegen. Weinig dagen daarna werd Almeida ingenomen. Men verhaalt, dat een portugeesch generaal bij die gelegenheid tegen den generaal Wellington zeide: « Indien gij ons niet kon verdedigen, waarom ons dan tot tegenstand aan te hitsen, en ons ongelukkig vaderland met pijnhoopen en bloed te bedekken? Indien gij sterk genoeg zijt, levert slag; zoo gij te zwak zijt en geene grooter magt kunt doen komen, trekt terug, en laat ons onze schikkingen met den overwinnaar maken. »

In plaats van eenig antwoord, deed lord Wellington den aftegt blazen; en door eene wreedheid, onbekend bij de beschaafde volken, gaf hij bevel, dat de molens, de landhoeven, de huizen vernield wierden; dat de velden wierden verbrand, en dat eene uitgestrekte woestiny het engelsch leger van het fransche leger vele dagmarschen zou afscheiden. Dit gedrag is gruwelijk en zonder voorbeeld in de hedendaagsche jaarboeken. De Turken en Tartaren alleen handelen dus.

Indien de europeesche mogendheden die beginselen aannamen, zou alles op het vaste land vernield worden, de provintien van Pruisen en van Oostenrijk zonden wildernissen zijn geworden en alles ware aldaar der vlammen en verwoesting ten prooi gegeven. De Franschen, de Pruisen, de Oostenrijkers en de Russen hebben nimmer dergelijke woeste middelen geberigt, zelfs niet in 's vijands land. Hoe is dan een generaal te verschonen, die, in een bevriend land, waarvan hij zich de beschermmer verklaart te zijn, dat hem even zoo heilig als zijn eigen behoort te wezen, alles wat hij niet behouwen kan, verbrandt, verwoest en vernielt? Zie daar duidlijk het gedrag van eene natie, aan welke niets heilig is en welke woestheid zich gevoelen doet, overal, waar zij hare magt uitoefent. Zoo is het, dat de Engelschen in Indië verscheidene duizenden Indianen hebben doen omkomen, de indiaansche prinses door trouwloosheid van hun land hebben beroofd, hen door vergif hebben om het leven gebragt, en zich van hunne bijzondere eigendommen meester gemaakt, enz. Zie daar, wat het wezenlijk bestaand onderscheid tusschen Frankrijk en Engeland is: overal, waar Frankrijk overmagtig is, heerschen edele en vrijgevege gevoelens. In de provintien, waarin de Franschen meesters zijn, blijven de bijzondere bezittingen en rijkdommen, en de pakhuizen met goederen aan hunne eigenaars. Zij voeren den oorlog niet dan tegen de domeinen van den soeverein. De winkels, kermessen en markten zijn, even als in volken

Quand la France sera maîtresse de la mer, ses lois se
étendront de la gascogne de son caractère. La libéralité
de ses principes maritimes sera la même que sur terre. Les
marchands ne seront pas prisonniers, s'ils ne sont point
armés; tout bâtiment sera couvert par son pavillon.

Donnons donc que dans la première expédition des An-
glois, ils pouvaient être utiles aux Espagnols, mais qu'ils
leur furent d'aucun secours par malhabileté et par
égoïsme; que dans la seconde expédition, ils se compor-
tèrent sans savoir à qui ils avaient affaire, et abandon-
nèrent impitoyablement leurs alliés, voyant la lutte sérieuse
qu'ils étaient engagés; que dans la troisième, ils suivirent
les mêmes errements, ne faisant que ce qui pouvait accrédi-
ter des libelles et des calomnies, distillant le poison sur
la péninsule, et attisant le feu de la discorde, et de la
guerre civile; enfin, qu'ils n'ont aucun respect pour le droit
des gens; que rien n'est sacré pour eux, que s'ils étaient
sur terre aussi puissans qu'ils y sont malhabiles, s'ils avaient
l'ombrelle de la puissance de la France, le continent porterait
les fers dont sont chargés les malheureux Indiens. Le droit
des gens et la libéralité du code continental sont dus à la
France; la barbarie du code maritime est due à l'influence
de l'Angleterre sur mer.

(Moniteur.)

E X T É R I E U R.

H O N G R I E.
P R E S B O U R G, le 31 Août.

Les Turcs, malgré tous leurs efforts, n'ont pu parvenir
encore à reprendre l'offensive contre l'armée russe, qui non-
seulement se maintient dans toutes ses positions, mais qui
remporte encore chaque jour de nouveaux avantages. Le grand
vizir ne paraît plus être de repousser les Russes de
Schumla, mais de délivrer la forteresse de Rudschuck, que
les Turcs regardent, avec raison, comme un boulevard de
leur empire. Pour y parvenir, on rassemble sur plusieurs
points les troupes qui étaient auparavant réparties dans la
partie occidentale de la Bulgarie, et l'on fait dans cette pro-
vince des levées extraordinaires. Un corps assez nombreux,
formé de troupes venues de l'Albanie et de la Macédoine, et
qui était réuni depuis quelque temps à Sainte-Sophie, vient de
se porter sur Nicopoli. Pour déjouer le plan du grand vizir,
la division du général russe Langeron s'est rendue des envi-
rons de Schumla devant Rudschuck, et a renforcé le corps
d'observation qui couvre le siège de cette place. Immédiatement
après le départ de cette division, le grand vizir a fait
faire une nouvelle attaque sur l'armée russe, mais cette atta-
que a eu le sort des précédentes; les Turcs ont été complète-
ment battus.

Le principal dépôt de guerre des Russes sur la rive droite
du Danube, est actuellement la forteresse de Silistria. Cette
place importante sera bientôt mieux fortifiée qu'elle ne l'avait
été jusqu'à présent: les anciens ouvrages sont déjà réparés;
on en établit de nouveaux. Elle sera approvisionnée pour six
mois et mise dans un état de défense formidable.

(Publiciste.)

P R U S S E.
B E R L I N, le 1 Septembre.

Les denrées russes que nous recevions autrefois par les
ports de la Baltique, continuent d'arriver ici par caravanes.
Ce sont plusieurs voitures, attelées chacune d'un cheval, qui
vont ensemble: ce genre de transport est très-peu coûteux.
Après avoir déposé leurs marchandises, les voituriers russes
s'engagent pour en transporter de nouvelles à Francfort-sur-
l'Oder, Leipsick, Hambourg, etc. Aussi, nos routes sont-
elles ordinairement couvertes de ces caravanes. Les voitur-
iers prussiens se trouvent très-mal de cette concurrence, par-
ce qu'ils ne peuvent transporter les marchandises à si bas
prix.

On croit que S. M. P. ne passera que quinze jours en Si-
lésie.

On travaille avec beaucoup d'activité au mausolée de la
reine. Il sera construit d'un style noble, mais simple.

Lady Bathurst, après de longues recherches sur le sort
de son époux, qui, comme on sait, a disparu près du Perle-
berg, paraît avoir eu la conviction que M. Bathurst a
été mis un terme à ses jours, déjà, en partant de Vienne,
il éprouvait une violente attaque de spleen, et des lettres
posthumes de lui, qu'on a trouvées, démontrent que ce dé-
rangement d'esprit alloit toujours en croissant. Lady Bat-
hurst retourne en Angleterre par la France.

(Journal de l'empire.)

W E S T P H A L I E.
H A N O V R E, le 4 Septembre.

Le quartier-général de l'armée française en Allemagne est
attendu ici le 10.

(Journal de l'empire.)

vrede, open. Indien Engeland op het vaste land den invloed
had, dien Frankryk er op heeft, zou het de eigendommen
en koopwaren der bijzondere personen verbeurd verklaren; het
zou, tot de eerste tijden van barbaarsheid terugkeerende, het
volk tot slaven maken, geheele geslachten met zich voeren, en
op d'zelfs pontons in ketenen slaan.

Wanneer Frankryk eenmaal meester der zeeën zal zijn, dan
zullen de zee-wetten naar de edelmoedigheid van deszelfs inborst
worden ingerigt. De vrijgevigheid van deszelfs beginselen ter
zee, zal dezelfde zijn als die te land. Kooplieden zullen niet
krijgsgevangen worden gemaakt, indien zij niet gewapend zijn,
en ieder vaartuig zal door zijne vlag gedekt zijn.

Laat ons dan besluiten, dat de Engelschen, bij hunne eerste
expeditie, den Spanjaarden nuttig hadden kunnen zijn; maar dat
zij, door hunne onbeheerzaamheid en eigenliefde, hun van geen
dienst zijn geweest; dat zij, bij de tweede expeditie, zich heb-
ben gedragen, als of zij niet hebben geweten met wie zij te doen
hadden, en hunne bondgenooten onbarmhartig hebben verlaten,
toen zij den ernstigen kampstrijd bemerkten, waarin zij gewik-
keld waren; dat zij, bij de derde expeditie, dezelfde dwalingen
hebben gevolgd, en niets hebben uitgevoerd, dan schotschrieten
en lasteringen uit te strooijen, vergif op het Schier-eiland ver-
spreiden, en het vuur van tweedragt en burger-oorlog aanstoken;
eindelijk, dat zij hoegenaamd geen eerbied voor het recht
der volken hebben; dat niets voor hun heilig is, en dat, indien
zij even zoo magtig te land waren als zij er onbeheerzaam op zijn,
indien zij de schaduw van de magt van Frankryk hadden, het
vaste land de ketenen zou dragen, waarmede de ongelukkige
Indianen beladen zijn. Aan Frankryk is men het volkeren recht
en de vrijgevigheid van het wetboek voor het vaste land verschul-
digd de woeste wetten ter zee heeft men aan Engeland te wijten.

(Moniteur.)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

H O N G A R I E.
P R E S B O U R G, den 31 van Oogstmaand.

De Turken hebben, niettegenstaande alle hunne pogingen,
niet kunnen slagen, om aanvullender wijze tegen het russisch
leger te handelen, als welk zich niet alleen in alle deszelfs
stellingen handhaaft, maar daarenboven nog dagelijks nieuwe
voordeelen behaalt. Het groote doel des viziers schijnt niet
meer te zijn, de Russen van Schumla af te slaan, maar de ves-
ting Rudschuck te ontzetten, die de Turken, met reden, als een
der sleutels van het rijk aanzien. Om dit doel te bereiken, ver-
zamelt men op verscheiden punten de troepen, die te voren in de
westelijke streken van Bulgarië verstrooid lagen, en men doet in
die provintie buitengewone ligtingen van krijgsvolk. Een vrij talrijk
korps, uit troepen, die uit Albanie en Macédoine gekomen zijn
gevormd, en sinds eenigen tijd te Sint-Sophië vergaderd, is op
Nicopoli getrokken. Ten einde het ontwerp van den groot-vizier
te doen mislukken, heeft zich de afdeling van den russischen
generaal Langeron van de ommestrecken van Schumla naar Rüd-
schuck begeven en het observatie-korps, dat de belegering
dier plaats dekt, versterkt. Onmiddellijk na het vertrek dier
afdeling, heeft de groot-vizier eenen nieuwen aanval op het
russisch leger laten doen; maar deze aanval heeft het slot der
voorgaande gehad; de Turken zijn volkomen geslagen geworden.

Het voornaamste depot van oorlog der Russen, op den rechter
oever des Donaus, is tegenwoordig de vesting Silistria.
Deze belangrijke vesting zal welhaast beter versterkt worden,
dan zij tot nu toe geweest is; de oude werken zijn reeds her-
steld en men werkt reeds aan nieuwe. De stad zal voor zes
maanden van voorraad voorzien en in eenen ontzaggelijken
staat van verdediging gesteld worden.

(Publiciste.)

P R U I S S E N.
B E R L I N, den 1 van Herfstmaand.

De russische waren, die wij voormaals over de havens van
de Oost-zee ontvingen, komen hier nog gedurig bij karavanen
aan. Deze bestaan in verscheiden rijtuigen, ieder met een
paard bespannen, welke zamen gaan: deze wijze van transport
is zeer onkostbaar. Na zich van hunne koopwaren te hebben
ontdaan, laden de russische voerlieden andere goederen, om
die naar Frankfort-aan-de-Oder, Leipsig, Hamburg enz. te
voeren. Ook zijn onze wegen aanhoudend met die karavanen
bedekt. De prussische voerlieden bevinden zich slecht bij
deze mededinging, om dat zij de koopwaren niet tot eenen
zoo lagen prijs kunnen vervoeren.

Men denkt, dat Z. Prussische Maj. slechts 14 dagen in
Silesië zal doorbrenge.

Men werkt met veel vlijt aan de grafstompe der overledene
Koningin. Dezelve zal in eenen edelen maar eenvoudigen stijl
worden opgerigt.

Lady Bathurst schijnt, na lange nasporingen, wegens het lot
van haren echtgenoot, te hebben gedaan, die men weet, dat hij
den Perlenberg verdwenen is, overtuigd te zijn, dat de heer
Bathurst zelf een einde aan zijn leven heeft gemaakt. Deeds
toen hij van Weenen vertrok, had hij eenen hevigen aanval van
de spleen (land ziekte of heimweh); en latere brieven, die men
van hem heeft gevonden, bewijzen, dat die ontsteldheid in zij-
nen geest nog gedurig toegenomen had. Lady Bathurst keert
over Frankrijk naar Engeland terug.

(Journal de l'empire.)

W E S T F A L I E N.
H A N O V E R, den 4 van Herfstmaand.

Het hoofkwartier van het fransch leger in Duitschland wordt
tegen den 10den alhier verwacht.

(Journal de l'empire.)

Den 18den van herfstmaand, in Texel niets voorgevallen. De wind O.

PUBLIEKE FONDSEN.

Den 15den van herfstmaand 1810 waren, op de beurs van Parys, de prijzen der publieke fondsen als volgt: 5 pCt. gesons., interest doende met 22 van leateme. 1810, 82 fr. 65 c. Idem, interest doende met 22 van herfstma. 1810, 80 fr. 50 c. Aktien van de fransche bank, interest doende met 1 van leateme. 1275 fr. 0 c.

De beursprijzen van diverse effecten was, op woensdag den 19den van herfstmaand 1810, te Amsterdam, als volgt:

H O L L A N D.

Table listing various bonds and interest rates, including 'Oude obligatie', 'Recepissen vrijwillige negotiatie', and 'Certific. negotiatie van 30 millioen 1808'.

A M E R I K A A N S C H E F O N D S E N.

Table listing American bonds, including 'Bij van Staphorst, van 1789', 'Bij Crommelin', and 'Bij Idem, van den 1sten van grasma.'.

D E N E M A R K E N.

Table listing Danish bonds, including 'Op de kroon, bij Finman' and 'Op de bank, bij Dull'.

S P A N J E.

Table listing Spanish bonds, including 'Bij Echenique' and 'Bij Hope en comp.'.

O O S T E R R I J S C H E - K E I Z E R L I J K E.

Table listing Austrian bonds, including 'Op de weenerbank, bij Gold en comp.' and 'Dito, bij Idem'.

Table listing bonds from Russia, Portugal, Naples, and Prussia, including 'RUSLAND, bij Hope' and 'PRUISSEN, bij de wed. Ueberfeld en Serrurier'.

MINISTERIE van FINANCIEN.

De minister van financiën, als gechargeerd met de superintendencie van 's-rijks gebouwen te Amsterdam, is van meening, in het openbaar, aan te bepalen, het leveren en aanvoeren van de benoedigde steenhouten en brandhout, ten dienste voor dezelve gebouwen, in het aanstaande wintersaizoen.

Deze besteding zal geschieden, op vrijdag den 21sten van herfstmaand 1810, des middags ten 12 uren, in een der vertrekken van het hotel van het ministerie, te Amsterdam.

Inmiddels zullen de conditien van aanbesteding, ter lezing liggen aan het bureau der generale administratie van 's-rijks gebouwen, en nadere informatie te bekomen zijn, zoo bij den contraroller en inspecteur, J. van Westenhout, als bij den commissie aan het voorschreven bureau, J. van Duijshuijs, te Amsterdam.

De directeur-generaal van de hollandsche loterij, D. T. van Grovestins, advertiert, dat de trekking der eerste klasse van de 108ste loterij voornogd, zal aanvang nemen, op de bij den conditien geprefigeerden dag, zijnde maandag den 24sten van herfstmaand 1810.

MINISTERIE van BINNENLANDSCHE ZAKEN.

De commissie van onderwijs in het departement Drenthe, zal hare gewone najaars-vergadering tot het afnemen van examens houden, op woensdag den 17den van wijnaand 1810, des morgens ten 10 uren, in het landshuis te Assen.

Westervelde, den 14den van herfstmaand 1810. J. T O N C K E R S, secretaris.

MINISTERIE van OORLOG.

De luitenant-kolonel Huguenin, fungerende sous-directeur bij de magazijnen van oorlog te Delft, zal, ingevolge autorisatie van Z. E. den minister van oorlog, door den commissaris rapporteur voor het district van Zuid-Holland, op maandag den 8sten van wijnaand 1810, des ochtends ten negen uren precies, aan het salpeter- en tuigen-magazijn te Delft voornoemd, doen verkoopen, eene aanzienlijke partij goederen, als: deene en eike palissaden, eike en groene balken, batterij-ribben en planken, afbreak, schoppen, spaden, bijlen, halsters, hoofdstellen, tuigen, zadels, rijkassen, patroontassen, saije patroonzakken, pieken, toaw en verdere goederen; alles breeder bij notitien omschreven, welke veertien dagen voor de verkoopung bij den lasteidein Walterbos, aan de rotterdamsche poort te Delft, meergeenoemde te bekomen zijn; konvende de goederen den 1, 2, 3, 4, 5 en 6den van wijnaand, des ochtends van 9 tot 12 uren, aan gemelde magazijnen gezien worden.

MINISTERIE van JUSTITIE en POLITIE.

Alzoo den boedel van Arij van der Burg, op verzoek van creditoren, en met deszelfs bewilligung, door het gemeente-bestuur van Rhoon, op den 7den van herfstmaand 1810, is gesteld onder curatele, en tot curators in denzelven boedel zijn benoemd den heer Vt. Et. Tromer, secretaris te Rhoon, en Cornelis Hordijk, mede te Rhoon woonachtig, alsmede Willem Niemansverdriet, wohnende onder Albrantwaard; zoo worden allen

en een iegelijk, bij deze, gewaarschuid, geene handelingen of andere res met gem. Arij van der Burg, zijnen boedel concernerende, aan te doen of ietwes van denzelve te koopen; neen, maar integendeel, allen die die ietwes verschuldigd zijn aan, of te pretenderen hebben van, of te goederen, gelden of papieren onder zich berustende mogten hebben, of nederende voorsz. boedel, aangemaand, deswegens ten spoedigste, en wel of niterlijk op den laatsten van herfstmaand 1810, opgave, betaling of gifte te doen, aan curators meergemeld; zullende na dien tijd geene pretien tot lasten van dien boedel bij hun verder worden aangenomen of gecepteerd.

Allen, die iets te pretenderen hebben van, verschuldigd zijn aan eenige goederen, gelden of effecten onder hunne berusting hebben, berende tot den boedel van wijlen den heer Cornelis Dooremans, goederen hebbende te Rotterdam, en overleden den 3den van herfstmaand 1810, ver daarvan, niterlijk voor primo slagmaand aanstaande, opgave, of afgifte te doen aan Gerrit Dooremans, wijk I, n. 237 en 255, Jacobus Fonteyn Jz., wijk G, n. 172 en 162, als executeuren vengemelds boedel, te Rotterdam, voornoemd.

Daar het zuiver beloop van den geabandonneerden insolventen van wijlen George Lodewijk Beckel en Catharina Frederika Brin in der tijd echtelieden, gewoond hebbende te Durgerdam, in de ban Ransdorp, en aldaar kort na den anderen overleden, door de daar in geweest zijnde curateuren is overgebragt in de consignatie van den ge van de banne van Ransdorp, zoo worden, bij deze, door den dergen allen an een iegelijk, welken van voornoemden boedel iets te vorderen ben, gedagvaard en opgeroepen, om dezelve huane pretentien voor den 15den van wijnaand 1810, behoorlijk en specifiek op en aan te ge te Durgerdam, ter secretarij van de banne van Ransdorp, op pene van eeuwig stilzwijgen, ten einde omtrent de ingekomen pretentien, mits het voorn. zuiver beloop, bij s-bepenen voorn., worde gehonden jud van preferentien en concurrentien als naar stijle.

MINISTERIE van den WATERSTAAT.

Onder nadere approbatie van Z. E. den minister van den watersta zullen dijkgraaf en hoogheemraden van den zeedijk, beoosten Muiden, directeuren van de groote zeelsluis in Muiden, op donderdag den 27sten herfstmaand 1810, des morgens ten elf uren, in het logement het hof holland, te Muiden, publiek, aan de minsteischenden, aanbesteden: leveren van 1220 stuks greene of vure heipalen, lang 36 voeten, zwaar den kop 9 a 10 duim, en aan den top 4 a 5 duim (rijplaudsch); van w besteeding het bestek ter lezing zal leggen in het hof van Holland, te Muiden, en in het turfschip van Breda, te Amsterdam; nader onderderrig bekomen, bij den opzichter over de werken aan de groote zeelsluis, G. V. schuur, in Muiden.

JUDICATURE over de middelen te water en te lande in HOLLAND.

Van wege het keizerlijk officie-fisikaal voor de middelen te w zijn, tegen vrijdag den 21sten van herfstmaand 1810, ten klokke tw uren, precies op den middag, ter rolle van den keizerlijken commissie generaal voor de middelen te water te Amsterdam, gedagvaard, voor eerste reiz:

Alle de genen, die zonden willen pretenderen enig recht of actie hebben aan of tot acht fusten jenever, gemerkt H N, n. 3, 4, 7, 9, 11, 13 en 15, op den 5den van zomernaand 1810, op den Rijn in en met een sak, als mede aan of tot 9 fusten jenever, gemerkt V in elkander gevlochten, n. 41, 42, 64, 81, 82, 90, 94, 95 en 101, den 24sten van zomernaand 1810, op den Rijn op de hoogte van Halstein, in en met een sak, respectvelijk door 's-rijks recherche aangehouden misgaders aan of tot de voorsz. aken;

Twaalf doosjes zonder nommers en merken, zamen inhoudende gonden en zeven-en-zestig zilvere zakhorologien, op den 23sten bloeiamaand 1810, door 's-rijks recherche te Arnheim aangehouden.

En, voor de vierde reiz, ex superabundanti: Aan of tot negen-en-dertig zakken broodsuiker, waarvan 38 zakke gemerkt met een schuin dubbel kruis, diverse nommers, en een ongemerkt, n. 16, benevens zestien zakken ruwe suiker, waarvan 15 zakke gemerkt WB aan elkander, n. 1 a 15, en een ongemerkt, n. 16, op den 19den van hooimaand dezes jaars 1810, te Amsterdam gevonden en aangehouden in en met het schip, gevoerd bij schipper Gerrit Claasen, Klij gekomen van Ameland; misgaders aan of tot hetzelfde schip, of te provenu van dien.

De vendumeester in het departement der middelen te water te Muiden zal, ten overstaan van den keizerlijken commissaris-generaal in voorn. departement, te Groningen, op donderdag den 27ten van herfstmaand 1810, des namiddags ten 5 uren, ten huize van de wed. van Bolhuijs, in de markt aan de groote markt, publiek verkoopen:

Een welbezeild kofschip, genaamd de twee Gebroeders, kapitein Voerkert Jans, genomen door den franschen kaper le Haros du Nord, te Groningen opgebragt, lang over steven 69 voet, 10 duim, wijd over zijn berghouten 17 voet, 4 duim, hol 8 voet, groninger maat.

Een welbezeild tjalkschip, genaamd de Vrouw Geertruida, schipper Albert Jans, genomen door de fransche kapers le fin Matois en le Brave te Groningen opgebragt, lang over steven 66 1/2 voet, wijd over zijn berghouten 14 voet, 9 duim, groninger maat.

De schepen zijn twee dagen voor den verkoopdag te zien. Iemand met onderderriging begerende adressere zich aan den vendumeester van N. oost te Harlingen, of bij den heer Eppo Cremers, te Groningen, alwaar de inventarissen in tijds te bekomen zullen zijn.

De vendumeester in het departement der middelen te water, te Muiden, zal, ten overstaan van den keizerlijken commissaris-generaal in voorn. departement, op vrijdag den 28sten van herfstmaand 1810, des namiddags ten 5 uren, te Delfzijl, ten huize van de weduwe Helperi, ad opus habentium, verkoopen:

Eene extra sneuzelende textelsche dekschuit, genaamd de Nephthys, nomen door den franschen kaper l'Amabile Madelaine, en te Delfzijl opgebragt, lang over steven 52 1/2 voet, wijd over zijn berghouten 16 voet, duim, hol 5 voet en 7 duim, groninger maat.

Iemand nader onderderriging begerende, adressere zich aan den vendumeester van Nooten, te Harlingen, of bij den heer P. J. Vos, te Delfzijl, alwaar de inventarissen in tijds te bekomen zullen zijn.

Par devant le commissaire-generaal de l'EMPEREUR, pour les impôts du departement d'Oost-Frise, sera vendus par le directeur des ventes du dit departement, lundi le 1er octobre 1810, a 11 heures du matin, publiquement, a Embden.

Un mot, nomme de Hoop. Le cordage du dit navire pourra être examiné deux jours avant celui de la vente, et les conditions de vente pourront être lues au secretariat de impôts du departement.

Ten overstaan van den keizerlijken commissaris-generaal der middelen te water, in het departement Oost-Vrieland, zal de vendumeester der middelen te water in gezegd departement, den 1sten van wijnaand 1810, des voormiddags ten 11 uren, publiek, ad opus jus habentium, te Embden verkoopen:

Een metschip, genaamd de Hoop. Zullende het tuigage van hetzelfde schip, twee dagen voor den verkoop kunnen bezigtigd worden, en de verkoopconditien op het secretarij van het generaal commissariaat en ten kantore van gemelden vendumeester ter lezing liggen.